

Νοσοκομείου ἡ μήπως είνε δημοτικός σύμβουλος. Δὲν είνε τίποτε ἀπό αὐτό, ἀλλά ληστής . . . ἐν Ὑπατῃ. Σημείωσε, ότι τὸ δράμα είνε σύγχρονον καὶ ἐπομένως, ότι σύμερον — κατὰ τὸν κ. Πέρβελην — ἐν Ὑπατῃ ὑπάρχουν λησταί, οἵτινες ἀπάγουσι γυναικεῖς εἰς τὰ ὅρη.

Ἐὰν ἀνησυχῆς διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν, ἐὰν τὸ ἔμμητον ἀναλογιζόμενος τὰς βαθεῖας πληγάς, ἃς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Κωνσταντίνου ἡ Γιαννούλη καὶ ἡ μήτηρ της, πραττεῖς ὑπερβολὰς ἀναξίας τῆς φαντασίας σου, ὡς ἐρατεῖνε φίλε. Τὰς πληγάς ὁ κ. Πέρβελης ἐπουλώνει καλλίτερον τοῦ κ. Αρετίου, ἀνεπιπτικῆς μεθόδου, ἐν διαστήματι δὲ δωδεκή ώρων ἡ Γιαννούλη μεταβαίνει εἰς τὰ ὅρη, συναντήστηκε τὸν Λάμπρον δια ληστήν σύζυγον, λυτρώνει τὴν Μαρίαν καὶ τελειώνει τὸν . . . πρόλογον. Εννοεῖται, ότι ἡ χαλαρὰ καὶ γερίστη ἡμῶν διοίκησις σέβει ἀνενόχλητον τὸν Κωνσταντίνον διὰ τὰς πληγάς, ἃς κατήνεγκε.

* * *

Μετὰ τὸν πρόλογον παρέρχονται πέντε ὄλοκληροι ἔτη εἰς τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ὁ Λάμπρος — πρὸς μεγιστηνὸν χαρὰν τοῦ κ. Μερκούρη — συλλημβανεταις ὑπὸ τῶν ἀποσπασμάτων, ὁ Κωνσταντίνος διορίεται εἰσαγγελεὺς ἐν Ἀθήναις — μετατιθεμένου βεβαίως τοῦ κ. Γαλιάττου — ἡ Μαρία ἀποκτᾷ τέλον καὶ ἡ ταλκίπωρος Γιαννούλη γίνεται. . . ὑπηρέτριας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πρώτου ἐραστοῦ της, τοῦ κατακτητοῦ τῆς καρδίας της, τοῦ Κωνσταντίνου! Διατυχίας Γιαννούλη! Τὶ νὰ γίνη! Ετοι τὸ θέλει ὁ Θεὸς καὶ ὁ κ. Πέρβελης!

* * *

Τὰ προτυρχτακά δίκαια, ἐὰν ἔβαιναν οὕτω θὰ ἦτο περιττὴ ἡ ἐξακολούθησις τοῦ δράματος καὶ ἡ ἀρετὴ τῆς Γιαννούλης δὲν θὰ ἔβραβεύετο συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς τραγωδίας. "Επρεπε νὰ ἔρθῃ ἡ κάτιαφοις, 1903

Δοιπόν.

Ἡ Μαρία ἐρᾶται ἐμμανῶς Γεωργίου τινός, ὅπτις τὴν πείθει νὰ ρίψῃ δηλητήριον εἰς τὸ γαλλον τοῦ συζύγου τῆς Κωνσταντίνου καὶ τὶ δηλητήριον, θεέ μου! ὑδροκυανικὸν ὥξιν! — Μὰ πότε τίλος πάντων τὰ φρυξικεῖα θὰ παύσωτι νὰ χορηγῶσι τόπον ἀπερισκέπτως τοιαῦτα δηλητήρια! Πλὴν ὅποιος σύμπτωσις ἀντὶ νὰ πίῃ τὸ γάλα εἰς τὸ δόποιον ἐτέθη τὸ δηλητήριον ὁ Κωνσταντίνος, τι πίνει ὁ πατήρ του καὶ ὁ μικρός του υἱός Επαμινόνδας, οἵτινες ἀποθνήσκουσιν, ἀφοῦ ὁ Επαμινόνδας . . . τὰ κάνει. Συγγνώμην, φίλε Κόμη, είνε φράσεις τοῦ κ. Πέρβελη ἐν τῷ δράματι. Ὕποθέτουμεν, ότι ἐδῶ είνε ἡ κάθαροις τοῦ δράματος καὶ διὰ τοῦτο ὁ συγγραφεὺς τῆς Γιαννούλας ἀπέδωκε καθηκτικὴν ἴδεότητα εἰς τὸ ὑδροκυανικὸν ὥξιν.

* * *

Τώρα μὴ ἐρωτᾶς, ἀγαπητὲ Κόμη, τί ἀπέγεινε. Κατ' ἀρχὰς θεωρήθη ἔνοχος ἡ Γιαννούλη, ἀλλά ἀπεδείχθη βραδύτερον ἡ ἀθωότης αὐτῆς γάρις εἰς τὰς ἀνακρίσεις τοῦ κ. Νικολάου . . . Μάνεση, φέρε εἰπεῖν, καὶ τοῦ παθόντος κ. Κωνσταντίνου . . . εἰσαγγελεύεις; Σταύρως καὶ τοῦ παθόντος αὐτοῦ

Καὶ ἡ ἔνοχος;

Φεῦ ἡ ἔνοχος ἀποθνήσκει παράφρων! Ο δὲ ἐραστὴς τῆς Γεωργίου γίνεται ἀφαντος καὶ ἀκόμη τὸν ζητεῖ ἡ ἀστυνομία. Ελπίζεται, ότι δὲν θὰ τὸν συλλάβῃ χάρις εἰς τὰ μέσα ἀτινος διαθέτει, διότι πρέπει νὰ σημειώσῃς, ότι είνε ἀπὸ καλὴν οἰκογένειαν.

* * *

Αὐτὸς είνε τὸ νέον δράμα, ἐρατεῖνε Δὲ Καστρε, τὸ ὄποιον

μῆς παριουσίασεν ὁ κ. Ταβουλάρης, ὅσον ἦτο δυνατὸν αὐτῷ εὔπρεπῶς. "Οταν ἔξηλθον τοῦ θεάτρου ἐσκόθην, ὅτε πολὺ καλλίτερον θὰ ἔπραττεν ὁ προειρημένος θεωτάρχης ἀντὶ νὰ ἔζηται κωμῳδίας, κατίνες κινοῦσι τὴν ἀταδίκην τῶν θεατῶν, νὰ εὑρεσκε παρόμειτα δράματα κινοῦνται . . . τὸν γέλωτα. Διάτι δὲ καὶ ἐγὼ ἐγέλασα ἀπερχόμενα νὰ στείλω εἰς ἔνδειξεν εὐγνωμοσύνης μίαν φεύλην ὑδροκυανικοῦ ὥξεος πρὸς τὸν κ. Πέρβελην καὶ μίαν ἐπιστολὴν περὶ «Γιαννούλας» πρὸς Σέ. "Επράξα καλῶς;

Σὲ φιλό

① Ήλιος θύμος γυναικείος

ΤΟΙΧΟΠΟΙΕΙΔΗ ΙΩΝΙΑ — ΒΟΙΩΤΙΑ — ΤΟΜΟΦΑΙΛΙΔΗ ΚΟΙΤΑΞΟΠΟΙΕΙΔΗ

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

ΤΟΙΧΟΦΑΙΛΙΔΗ ΚΟΙΤΑΞΟΠΟΙΕΙΔΗ

Μανῆ. Ατέ ἐπιγραφὴ δημοσιευθεῖσανται, ἀλλὰ τὸ ποίημα Αδτό δὲν είνε πλέον ζεστῆς ἀποτελεσμα, ἀλλὰ μαγίας. — **Κυναύδη.** "Επρεπε νὰ γένηται τὸν πρότοισαν νὰ μὴ μᾶς παρακαλήσῃ θερμῶς μὲ αὐτοὺς τέσσας Σιάταις. "Πάρις αἱς παρακαλοῦμεν γνωχῶς αἱ ἀναγνωστραῖς μας νὰ ἐξακολουθῶσι τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ φύλλου ἡμῶν καὶ νὰ μὴ ἐξακολουθῶσι . . . τὴν γραφὴν πομπάτων — παρέργω. Ο κ. Ιωάννης Δαυδέρης διευθύνει τῆς "Εβδομάδος" εἰναιάραμος — Βορδάνη. Α. Ζ. Τὸ δελτάριόν σας ἐλέγη, ἀλλά ἡ συνδρομὴ σας οὐχι! — Χαλκίδη Χ. Τ. Η Κητυθεῖσα σημειώσισις σας, ἀπεπάλη ταγιδούρικας. — Αιγαίδα Α. Κ. καὶ Ι. Π. Ατέ παυδεῖτες ἐπτάληροι. — Καραλληγίαν Α. Ι. Φ. Κ. Μινιάτες ήσουγες. Βόλου. Ι. Ι. δὲ Μ. Κ. Μάτσηθη ὥπερ — Πατριάδ. Θ. Ρ. Τὸ τύλιον τὸ λαρβάνετε τραχικά, ώστα φροντίσατε δεκά τὴν πλησιωμὴν τῆς συνδρομῆς σας — "Κυναύδη. Κ. Ρ. Τὰ περὶ τοῦ ἀγραμμάτου Ραζῆ ή Κατοικίδια φεύγετε!

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΙΓΚΥΡΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ. Έξαδέκη τὸ 37ον τεῦχος. Εν αὐτῷ εὑρίσκονται πλείστα δέρματα ἐνδιαφέροντα, οἷα τὰ περὶ Αράτου, Αργεντίνης, Ημερονδάς, Αγορίδιο, καὶ Κορινθίας, Αργοναυτῶν, Αργούς. Εἰς νέους συνδρομητὰς παρέχονται ἐκδολίσι πρὸς απότητον τῶν ήσον διαδέντων 37 τευχῶν.

Αγριπτί. Ρωμαϊκὸν δέκατον κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ι. Θ. Κορραζού, Βικηγόρου. Εδημοσιεύθη τὸ 13 φυλλάδιον τοῦ παρισκουδάστου τοῦτου συγγένεματος περιλαμβάνον: Περὶ συνενοχῆς καὶ εἰς δλδηληρον ἐνοχῆς, περὶ φυτικῶν ἴνογυῶν, περὶ τόπου καὶ γόνου ἐπεληφθείσις, περὶ δεσμάσεως ἱππαρχόντων, περὶ συνδρομῆς πιστωτῶν κ. λ. π. Συνιστάμεν, ίδιως, εἰς τοὺς φυτῆς, τὴν ἀπόκτησιν τοῦ εἰπημένου ἔργου.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1889. Έδημοσιεύθη ἡ ἀπαραιτητος οὗτος στατιστικὸς δῆμης διὰ τοὺς ἀσγολούσκους εἰς τὰ οἰκονομικὰ ἴμματα ἐκ τοῦ ἐν τῷ "Τηγουργείων τῶν Οἰκονομικῶν τμήματος τῆς στατιστικῆς, διότε διευθύνεται δ. κ. Σ. Σκιαδᾶς τόσον καταλλήλως:

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

"Ισχόν αὐτὸν η Ματου — η Σανταμπρίου

ΓΡΑΜΜΗ ΕΗΦΙΣΣΙΑΣ

"Αταχωρήσεις καθ' ἐκάστην

"Εξ Αθηνῶν, Π. Μ. 6.00 — 7.30 — 9.10 — 11.30. Μ. Μ. 3.00 — 4.00 — 5.00 — 6.30 — 8.00.

"Εξ Κηφισίας, Π. Μ. 6.45 — 8.20 — 10.40. Μ. Μ. 2.30 — 4.10 — 5.10 — 7.20 — 9.20 — 10.20.

Τὰς Κυριακὰς καὶ ἡμέρας προστίθενται εἰς ἀμαξοστοιχία: "Εξ Αθηνῶν, Μ. Μ. 11.10. Έξ Κηφισίας Μ. Μ. 12.00.

ΕΟΡΤΑΙ. 1, 6, 7, Ιανουαρίου — 2 Φεβρουαρίου — 25 Μαρτίου — 23

· Απριλίου — 21 Μαΐου — 29, 30 Ιουνίου — 20, 27 Ιουλίου — 6, 15
23 Αύγουστου — 14 Σεπτεμβρίου — 26 Οκτωβρίου — 30 Νοεμβρίου

6, 25, 26 Δεκεμβρίου.